

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

info@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
16.12.2020

ВИСНОВОК про невідповідність судді Вишгородського районного суду Київської області Рудюка Олексія Дмитровича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Вишгородського районного суду Київської області Рудюка Олексія Дмитровича (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя ухвалював рішення, обумовлені політичними мотивами.

Суддя допускав поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу і (або) порушення основоположних прав і свобод. Наприклад, суддя вирішував справу ігноруючи факти, що свідчать про очевидну фальсифікацію документів чи інших доказів.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Суддя брав участь у переслідуванні учасників мирних протестів на початку 2014 року.

Так, 17.01.2014 постановою у справі № [363/58/14-п](#) суддя притягнув до адміністративної відповідальності у виді позбавлення права керування транспортними засобами на шість місяців учасника масових акцій протесту, за начебто невиконання ним 29.12.2013 вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу.

[28.02.2014](#) суддя звільнив вказану особу від адміністративної відповідальності відповідно до статті 4 Закону України “Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України”. Стаття 4 Закону зобов’язувала

суди “звільнити від адміністративної відповідальності осіб, які були учасниками масових акцій протесту, що розпочалися 21 листопада 2013 року, за вчинення в період з 21 листопада 2013 року по день набрання чинності цим Законом включно будь-яких адміністративних правопорушень, передбачених Кодексом України про адміністративні правопорушення, за умови, що ці правопорушення пов'язані з масовими акціями протесту”.

Крім цього, 17.01.2014 постановою у справі № [363/60/14-п](#) суддя притягнув до адміністративної відповідальності у виді позбавлення права керування транспортними засобами на шість місяців ще одного учасника масових акцій протесту, за начебто невиконання ним 29.12.2013 вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу. Підставою для позбавлення водія права керування став рапорт інспектора ДАІ Гусева О.Г., якому прокуратура Київської області у квітні 2015 року оголосила підозру у підробці 12 рапортів (ст.366 КК України).

Загальновідомим є факт, що масові поїздки громадян до резиденції тодішнього президента В. Януковича “Межигір’я” були формою мирного протесту, про що суддя не міг не знати. Так звані “диктаторські закони 16 січня”, які були прийняті за декілька тижнів до прийняття суддею зазначеної постанови, були спрямовані зокрема й на боротьбу з такою формою протесту. 29.12.2013 [відбулася](#) одна з наймасштабніших акцій Автомайдану – поїздка до заміської резиденції “Межигір’я”. Після цього учасників акції почали переслідувати шляхом складання щодо них працівниками ДАІ фальсифікованих рапортів та протоколів. Потім на підставі цих документів судді ухвалювали рішення про покарання власників автомобілів, які насправді нічого не порушували.

Український центр суспільних даних провів [статистичне дослідження](#) судових рішень про притягнення водіїв до відповідальності, яким встановлено особливий підхід суддів саме до справ за участю учасників акцій протестів та різку зміну підходу до вирішення цих справ. Така аномалія у практиці застосування законодавства може пояснюватись наявністю впливу на суддів з Адміністрації тодішнього Президента Януковича. Цей вплив, зокрема, підтверджується показаннями ексголови Оболонського районного суду м.Києва та ексчленкині Вищої ради правосуддя Ірини Мамонтової, які зазначені у [Висновку](#) Громадської ради доброчесності від 17.01.2018 щодо Дев’ятка В.В.

Наявність цих показань Мамонтової І.Ю. підтверджується і багатьма ухвалами судів. Так, про це вказується в [ухвалі](#) судді Новозаводського районного суду м.Чернігова від 15.11.2017 у справі № 751/4456/17, в якій вказано таке: *«Вказані факти безпідставного притягнення до адміністративної відповідальності учасників акції протесту «Автомайдан» та її координації з Адміністрації Президента України ОСОБА_3 підтверджуються показаннями колишнього голови Оболонського районного суду міста Києва ОСОБА_4 яка повідомила, що протягом грудня 2013 та січня 2014 року їй*

на робочій телефон надходили дзвінки з Адміністрації Президента України щодо прискорення розгляду адміністративних матеріалів та обрання максимально можливого стягнення відносно правопорушників».

Крім того, обставини, викладені у рішенні судді від [17.01.2014](#), спростовуються [ухвалою](#) Печерського районного суду від 26.06.2019, постановленою у кримінальному провадженні №42015110000000384 за фактом винесення суддею Вишгородського районного суду Київської області Рудюком О.Д. завідомо неправосудного рішення в адміністративній справі, яким він притягнув до відповідальності водія. Під час допиту як свідок водій зазначив, що у вказаний в протоколі час він перебував у м. Києві, працівники ДАІ його не зупиняли та жодних знаків жезлом чи свистком щодо зупинки йому не подавали. Вищевказані показання водія підтвердили свідки ОСОБА_3, ОСОБА_1, ОСОБА_4, ОСОБА_5 та ОСОБА_6, які упродовж дня 29.12.2013 у певний час знаходились поряд з ним.

Окремо наголошуємо, що під час ухвалення рішення суддя допустив аналогічні порушення, допущені іншими суддями, які були звільнені за порушення присяги (наприклад, див. [рішення](#) Вищої ради правосуддя від 21.12.2017 щодо судді Обухівського районного суду Київської області Степанової О.С., [рішення](#) Вищої ради юстиції від 17.03.2016 про звільнення Фролова М.О. з посади судді Голосіївського районного суду міста Києва, [рішення](#) Вищої ради правосуддя від 13.07.2017 про притягнення судді Херсонського міського суду Херсонської області Котьо І.В. до дисциплінарної відповідальності). Особливо звертаємо увагу на [рішення](#) ВРЮ від 26.11.2015, яким встановлено порушення присяги у діях колишнього голови Києво-Святошинського районного суду Київської області Лисенка В.В. при розгляді аналогічних справ і внесено подання про його звільнення.

Ці факти дають підстави вважати, що суддя не дотримувався принципу незалежності, ухвалював свавільні рішення, що призвело до покарання невинних осіб.

Важливо також, що свою оцінку подібним діям щодо іншої судді дала Громадська рада міжнародних експертів (далі - ГРМЕ) під час конкурсу на зайняття вакантних посад у Вищому антикорупційному суді України. Так, саме ухвалення аналогічного [рішення](#) стало підставою для ініціювання членами ГРМЕ спеціального спільного засідання щодо Голуб О.А. як такої, що не відповідає критеріям доброчесності. Вища кваліфікаційна комісія суддів України (далі - ВККС) за результатами спільного засідання з ГРМЕ 18.01.2019 припинила участь Голуб О.А. у конкурсі.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен дотримувати високих стандартів поведінки суддів і обстоювати їх з метою поглиблення громадської довіри до судових органів, що має першорядне значення для підтримання незалежності судової гілки влади (п. 1.6).

Незалежність суддів є прерогативою чи привілеєм, що надається не на користь власних інтересів суддів, а на користь забезпечення верховенства права та в інтересах осіб, що шукають і очікують правосуддя (Висновок №1 (2001) Консультативної ради європейських суддів для Комітету міністрів Ради Європи про стандарти незалежності судових органів та незмінюваність суддів). Порушення принципу незалежності тотожне порушенню права всіх громадян, адже позбавляє їх надії на справедливість.

2. Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомила недостовірні відомості у декларації доброчесності, приховавши відомості про прояв недоброчесної поведінки.

Суддя надав неправдиві відомості в межах юридичних процедур, які стосуються професійної діяльності чи кар'єри, для отримання позитивного результату.

Суддя порушив вимоги щодо несумісності.

(підпункти 3.1. та 3.5. п. 3, підпункт 4.12. п.4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Уперше подаючи декларацію доброчесності за [2016](#) рік, суддя у п. 17 підтвердив, що не приймав рішень, передбачених ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади”. Водночас, відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади в Україні” одним із видів рішень, що є підставою для перевірки суддів судів загальної юрисдикції, є рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21.11.2013 по 10.04.2014 у виді позбавлення права керування транспортними засобами за невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу.

Суддя приймав саме таке рішення. Отже, й відповідне твердження у декларації доброчесності також є неправдивим.

Також п.19 декларації доброчесності за [2016](#) рік, суддя вказав, що до нього не застосовуються заборони, визначені Законом України “Про очищення влади”. Аналогічно суддя вчинив, подаючи [заяву](#) відповідно до Закону України “Про очищення влади”, вказавши, що до нього не застосовуються заборони, встановлені цим Законом.

Однак відповідно до п. 13 ч. 2 ст. 3 Закону України “Про очищення влади” заборона протягом десяти років обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади

(люстрація), застосовується до судді, який ухвалив рішення про притягнення до адміністративної відповідальності осіб, звільнених від неї відповідно до Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014. Рудюк О.Д. є таким суддею (див. п. 1 цього Висновку).

Отже, суддя вказав неправдиві відомості щодо незастосування до нього заборон, встановлених Законом України "Про очищення влади", а перебування Рудюка О.Д. на посаді судді є порушенням вимог щодо несумісності, адже відповідно до ч. 1 ст. 54 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" перебування на посаді судді несумісне із наявністю заборони такій особі обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади в порядку, визначеному Законом України "Про очищення влади".

Верховний Суд в аналогічній ситуації [ВІДМОВИВ](#) у задоволенні позову колишнього судді про оскарження відмови у внесенні подання про призначення його на посаду судді:

"101. Суд відхилив покликання позивача на Довідку за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади» (а.с.57), за якою встановлено, що "до ОСОБА_2 не застосовуються заборони, передбачені частинами третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади», з урахуванням рішення Ради суддів України № 23 від 03.03.2016 р.", оскільки зазначена Довідка не є підставою для заповнення декларації доброчесності судді.

102. Як зазначено у ст. 62 Закону «Про судоустрій та статус суддів» декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

103. Таким чином, виявлення у декларації доброчесності неправдивих тверджень, навіть якщо вони підтверджені довідкою за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади», свідчить про порушення вимог щодо заповнення декларації.

104. Заповнюючи декларацію доброчесності, суддя ОСОБА_2, який приймав рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 КУпАП, усвідомлював, що ці рішення передбачені ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» і про їх ухвалення необхідно зазначити у декларації. Проте не зробив цього".

28.03.2019 Вища кваліфікаційна комісія суддів України [визнала](#) підтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних суддею в декларації доброчесності судді за 2016 рік і зернулася до ВРП для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи. Проте, Вища рада правосуддя [ВІДМОВИЛА](#) в

притягненні судді до дисциплінарної відповідальності, оскільки нібито не побачила умислу в його діях.

Суддя повинен дбати про те, щоб його поведінка була бездоганною під кутом зору стороннього спостерігача (п. 3.1 Бангалорських принципів поведінки суддів). Викладене з очевидністю вказує на недотримання суддею цього принципу.

3. Суддя, не перебуваючи на робочому місці, ухвалював судові рішення.

(підпункт 6.5. п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

3.1. Згідно з [досьє](#) (арк.77), суддя з 03.06.2014 по 09.07.2014 перебував у щорічній відпустці. Водночас у Єдиному державному реєстрі судових рішень виявлено 7 рішень, ухвалених суддею у цей період:

- 20.06.2014: [39367322](#); [39367385](#); [39432966](#); [39429102](#); [39432917](#);
- 24.06.2014: [39398616](#); [39888981](#).

Ухвал про виправлення описки щодо дати ухвалення судових рішень у реєстрі не виявлено.

3.2. Згідно з [досьє](#) (арк.77), суддя з 12.08.2013 по 16.09.2013 перебував у щорічній відпустці. Водночас у Єдиному державному реєстрі судових рішень виявлено 39 рішень, ухвалених суддею у цей період, зокрема:

- 13.08.2013: [33007459](#); [33007798](#); [34716652](#); [33013432](#); [33007689](#);
- 14.08.2013: [33007700](#);
- 11.09.2013: [35658950](#);
- 12.09.2013: [41952752](#).

Ухвал про виправлення описки щодо дати ухвалення судових рішень у реєстрі не виявлено.

3.3. Згідно з [досьє](#) (арк.77), суддя з 06.08.2012 по 10.09.2012 перебував у щорічній відпустці. Водночас у Єдиному державному реєстрі судових рішень виявлено 1 ухвалу, постановлену суддею у цей період:

- 09.08.2012: [39142258](#).

Ухвал про виправлення описки щодо дати ухвалення судового рішення у реєстрі не виявлено.

3.4. Згідно з [досьє](#) (арк.77), суддя з 01.08.2011 по 09.09.2011 перебував у щорічній відпустці. Водночас у Єдиному державному реєстрі судових рішень виявлено 17 рішень, ухвалених суддею у цей період, зокрема:

- 05.08.2011: [65519769](#);
- 02.09.2011: [64668304](#); [65388016](#);
- 05.09.2011: [65593352](#); [68016892](#);
- 07.09.2011: [57961199](#); [64545319](#);
- 08.09.2011: [61928653](#); [65387959](#);
- 09.09.2011: [65387950](#).

Ухвал про виправлення описки щодо дати ухвалення судових рішень у реєстрі не виявлено.

3.5. Згідно з [досьє](#) (арк.77), суддя з 10.12.2011. по 26.12.2011 перебував у щорічній відпустці. Водночас у Єдиному державному реєстрі судових рішень виявлено 1 ухвалу, постановлену суддею у цей період:

- 26.12.2011: [64545336](#).

Ухвал про виправлення описки щодо дати ухвалення судового рішення у реєстрі не виявлено.

Враховуючи систематичність такої практики у судді, відсутність ухвал про виправлення описок щодо дати ухвалення судових рішень, а також наявність значної кількості судових рішень, ухвалених у відкритих судових засіданнях за участю учасників справи (зокрема рішення у справах № [363/1368/14-ц](#), № [363/1712/14-ц](#), № [363/1545/14-ц](#), № [363/3573/13-к](#), № [363/1891/13-ц](#), № [363/2360/13-ц](#), № [363/2336/13-ц](#), № [363/2913/13-ц](#)), Громадська рада доброчесності приходить до висновку, що дії судді порушують підпункт 6.5. п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики.

4. Суддя допускав судову тяганину, зокрема, якщо це призвело до порушення розумних строків з метою надання учаснику справи фактичних переваг, наприклад, здійснити дії, які унеможливають виконання рішення чи позбавлять його предмету, уникнути відповідальності тощо.

(підпункт 6.3 п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Суддя порушувала розумний строк розгляду справ щодо водіїв стосовно керування автомобілем у стані сп'яніння, що призвело до уникнення ними відповідальності за тяжке порушення у зв'язку із закінченням строків.

За результати аналізу єдиного державного реєстру судових рішень виявлено значну кількість випадків ухвалення суддею постанов про закриття проваджень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 130 КУпАП у зв'язку з закінченням строку накладання адміністративного стягнення, зокрема:

[89898045](#) – правопорушення скоєно 22.02.2020, протокол надійшов до суду 11.03.2020 і в цей же день був розподілений на суддю. граничний строк притягнення до відповідальності спливав 22.05.2020. Справу було закрито 18.06.2020. З моменту надходження справи до суду у судді було більше 2 місяців на те, щоб розглянути справу у строк, що дає можливість притягнути винну особу до адміністративної відповідальності. Жодних пояснень, чому суддя не ухвалив рішення у зазначений строк, у постанові не наведено.

[64461279](#) – правопорушення скоєно 22.10.2016, протокол надійшов до суду 03.11.2016 і в цей же день був розподілений на суддю. граничний строк притягнення до відповідальності спливав 22.01.2017. Справу було закрито 01.02.2017. З моменту надходження справи до суду у судді було більше 2 місяців на те, щоб розглянути справу у строк, що дає можливість притягнути винну особу до адміністративної відповідальності. Жодних пояснень, чому суддя не ухвалив рішення у зазначений строк, у постанові не наведено.

[69280188](#) – правопорушення скоєно 28.06.2017, протокол надійшов до суду 05.07.2017 і в цей же день був розподілений на суддю. граничний строк притягнення до відповідальності спливав 28.09.2017. Справу було закрито 02.10.2017. З моменту надходження справи до суду у судді було більше 2 місяців на те, щоб розглянути справу у строк, що дає можливість притягнути винну особу до адміністративної відповідальності. Жодних пояснень, чому суддя не ухвалив рішення у зазначений строк, у постанові не наведено.

[65593290](#) – правопорушення скоєно 17.12.2016, протокол надійшов до суду 11.01.2017 і в цей же день був розподілений на суддю. граничний строк притягнення до відповідальності спливав 17.03.2017. Справу було закрито 22.03.2017. З моменту надходження справи до суду у судді було більше 2 місяців на те, щоб розглянути справу у строк, що дає можливість притягнути винну особу до адміністративної відповідальності. Жодних пояснень, чому суддя не ухвалив рішення у зазначений строк, у постанові не наведено.

[71616511](#) – правопорушення скоєно 16.10.2017, протокол надійшов до суду 27.10.2017 і в цей же день був розподілений на суддю. граничний строк притягнення до відповідальності спливав 16.01.2018. Справу було закрито 17.01.2018. З моменту надходження справи до суду у судді було більше 2 місяців на те, щоб розглянути справу у строк, що дає можливість притягнути винну особу до адміністративної

відповідальності. Жодних пояснень, чому суддя не ухвалив рішення у зазначений строк, у постанові не наведено.

[67210344](#) – правопорушення скоєно 18.02.2017, протокол надійшов до суду 28.02.2017 і в цей же день був розподілений на суддю. Граничний строк притягнення до відповідальності спливав 18.05.2018. Справу було закрито 15.06.2017. З моменту надходження справи до суду у судді було більше 2 місяців на те, щоб розглянути справу у строк, що дає можливість притягнути винну особу до адміністративної відповідальності. Жодних пояснень, чому суддя не ухвалив рішення у зазначений строк, у постанові не наведено.

[73175035](#) – правопорушення скоєно 16.12.2017, протокол надійшов до суду 10.01.2018 і в цей же день був розподілений на суддю. Граничний строк притягнення до відповідальності спливав 16.03.2018. Справу було закрито 26.03.2018. З моменту надходження справи до суду у судді було 2 місяці на те, щоб розглянути справу у строк, що дає можливість притягнути винну особу до адміністративної відповідальності. Жодних пояснень, чому суддя не ухвалив рішення у зазначений строк, у постанові не наведено.

Громадська рада доброчесності звертає увагу на те, що навантаження судді чи зловживання учасників справи процесуальними правами не можуть вважатись обґрунтованим виправданням неодноразового відкладення розгляду справи. Недотримання строків розгляду справ про адміністративні правопорушення порушує конституційне право на судовий захист, гарантоване статтею 55 Конституції України, і негативно впливає на ефективність правосуддя та на авторитет судової влади. Судді повинні усвідомлювати особисту відповідальність за розгляд справ у встановлені законом строки, за якість розгляду справ, не допускати фактів зволікання, вживати всіх необхідних заходів з метою неухильного дотримання процесуальних строків. Суди можуть проводити розгляд справ на підставі наявних письмових доказів у справі за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, оскільки безпідставне умисне затягування справи нівелює завдання КУпАП, яким є, зокрема, охорона встановленого правопорядку, зміцнення законності, запобігання правопорушенням, сумлінного виконання своїх обов'язків, відповідальності перед суспільством.

Європейський суд з прав людини в своїх рішеннях, зокрема «Юніон Аліментаріа Сандерс проти Іспанії» виходить з того, що у випадках коли поведінка учасників судового засідання свідчить по умисний характер їх дій направлений на невиправдане затягування процесу чи зловживання своїм процесуальним правом, суд має реагувати на вказані випадки законними засобами, аби не було знівельовано ключовий принцип – верховенство права, в тому числі проводити судові засідання у відсутність особи, якщо таке затягування може нашкодити справі чи іншим учасникам справи.

5. Суддя безпідставно не задекларував своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом, дохід, або значно занижив його обсяг і (або) вартість, або безпідставно не подав інформацію для декларування членом сім'ї.

(підпункт 4.6. пункту 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Відповідно до щорічних майнових декларацій за [2015-2019](#) роки, зареєстрованим місцем проживання судді є м.Вишгород. Водночас у розділі 3 декларації (“Об’єкти нерухомості”) суддя не задекларував об’єкті нерухомості у вказаному населеному пункті.

Згідно з [роз’ясненнями](#) Національного агентства з питань запобігання корупції, якщо зареєстроване місце проживання особи знаходиться в помешканні, право власності яке їй не належить, при реєстрації власник повинен був дати згоду на реєстрацію та проживання цієї особи в зазначеному помешканні, а тому в декларації це помешкання необхідно зазначити у розділі 3 «Об’єкти нерухомості», тип права – право користування у зв’язку з реєстрацією місця проживання. При цьому, якщо інформацію про зареєстроване місце проживання або місце фактичного проживання було зазначено у розділі 2.1 «Інформація про суб’єкта декларування» декларації, відповідну інформацію необхідно дублювати у розділі 3 «Об’єкти нерухомості» декларації.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка може вплинути на оцінку судді за критеріями доброчесності та професійної етики і потребує пояснення судді.

1. У січні 2020 року суддя виправдав скандального суддю Печерського районного суду Сергія Вовка. За повідомленням [ЗМІ](#), Сергія Вовка звинувачували у тому, що у червні 2014 року він заочно позбавив жительку м.Києва права власності на квартиру та автомобіль. Його дії кваліфікувалися за ч.2 ст.375 КК України (постановлення суддею завідомо неправосудного вироку, рішення, ухвали або постанови). Однак, суддя [визнав](#) Сергія Вовка невинуватим та скасував арешт, накладений на його квартиру та автомобіль.

2. Відповідно до електронних майнових декларацій, суддя володіє акціями ПАТ СК "Укррічфлот" у кількості 30, номінальною вартістю 11 грн з 1994 року.

Водночас, відповідно до Закону України “Про судоустрій і статус суддів” особи, які є власниками акцій, зобов’язані передати їх в управління незалежній третій особі (без права надання інструкцій такій особі щодо розпорядження такими акціями,

корпоративними або іншими правами, або щодо реалізації прав, які з них виникають) на час перебування на посаді судді. Таким чином, суддя має право володіти корпоративними правами, однак повинен передати їх в управління незалежній третій особі. Громадська рада доброчесності вважає за необхідне отримати докази судді стосовно дотримання цієї вимоги.

3. Відповідно до декларацій судді та витягу з реєстру речових прав, його донька, 1999 року народження, з 12.07.2011 є власницею двокімнатною квартири у м.Києві, загальною площею 62,4 кв.м, яка була набута у власність на підставі договору купівлі-продажу. Згідно з повідомленнями на спеціалізованих сайтах із продажу нерухомості, вартість квартири дещо більшої площі (73 кв.м) у цьому ж [будинку](#) становить на сьогодні 2 481 910 грн. Враховуючи той факт, що у 2011 році доньці судді було всього 12 років, походження коштів для придбання цієї квартири на ім'я доньки судді потребує пояснення.

4. У квітні 2013 року, суддя ухвалив рішення про адміністративний арешт голови київської організації партії "Демократичний альянс" Максима Панова за пікет "Межигір'я". Суддя [призначив](#) активісту сім днів адміністративного арешту. Як [пояснили](#) виданню "Українська правда" активісти Демократичного Альянсу, їхні активісти "хотіли допомогти ліквідувати повинь, бо саме через повинь суд заборонив акцію протесту біля "Межигір'я" 10 квітня 2013 року. Метою протесту була передача вимоги Віктору Януковичу навести лад з дорогами, позаяк президент звільняє і призначає голову Укравтодору і несе пряму відповідальність за бардак на дорогах".

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до затвердження цього рішення, оскільки суддя не надав контактної інформації. Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

16.12.2020 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 9-ма голосами з 15 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 9 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Маселко Роман
- 4) Мелких Едуард
- 5) Остапенко Дмитро
- 6) Серета Максим
- 7) Соколенко Наталія
- 8) Шепель Тарас
- 9) Якимяк Олег

Координатор
Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)